

Menneskekraft, der bevilges, og den Udbannelsesetid, der indrømmes. Jeg skal berøre et andet Punkt, der noget staar i Forbindelse hermed, det er, hvad der angaar Telegrafvæsenet. Selv om jeg ikke vilde anse det for nødvendigt i Diebløkket at oprette Telegrafstationer langs med Kysten i saadanne Afstande, at enhver truende Bevægelse af en fjendtlige Flaade øjeblikkelig kunde komme til alle Vedkommendes Kundskab, tror jeg dog, det vil være paatrængende nødvendigt, at Materiellet til, at saadanne Stationer øjeblikkelig kunde oprettes, altid er tilstede paa passende Steder, saaledes at man, naar den politiske Situation skulde blive truende, hurtigt mulig kan oprette flige Telegrafforbindelser. Jeg kommer nu til et Punkt i Flertallets Forslag, som efter min Mening er det egentlige Spørgsmaal, nemlig Forslaget om at gjøre denne Sags Gjennemførelse afhængig af Indkomst- og Formuesskat. Jeg kan i denne Henseende fuldstændig henholde mig til, hvad den ærede Conseilspræsident har udtalt. Jeg har ved en tidligere Leilighed tilladt mig at fremhæve, at jeg under ingen Omstændigheder kan erkjende, at en Indkomstskat medfører den tilsigtede Fordel, eller at man ved den kan løse det Formaal, som Flertallet opstiller; men dette Spørgsmaal skal jeg fuldstændig lade staa hen. Naar vi imidlertid skulle gaa til en Drøftelse af, i hvilken Form vi skulle søge Skatterne paalagte Befolkningen, maa det for mig være et fuldstændig frit Spørgsmaal, og hvad jeg bestemt maa benegte Flertallets Berettigelse til, er, at det ved dette, for den hele Befolkning saa vigtige Spørgsmaal om vort Forsvarsvæsen, vil fremtvinge Afgjørelsen af Stattespørgsmaalet, som slet ikke har dermed at bestille. Det er nogle ganske forunderlige Grunde, hvorpaa man støtter denne Fordring. Vi hørte igaar af den ærede Ordfører for Flertallet, at Landets Forsvar saldt med forholdsvis større Tryk paa den uformuende Klasse; men denne Paaastand er i den Grad vrang og vilbende, at den næsten er af en irriterende Befæstning. Hvorledes kan Forsvaret falde med et forholdsvis større Tryk paa den uformuende Klasse? Det finansielle Tryk falder næsten ubelukkende paa den formuende Befolkning, og med Hensyn til den personlige Ydelse, Bernepligten, er det dog givet, at den Lønning, Staten giver som Erstatning til det indkaldte Mandstab, forholdsvis i en ganske anden Grad er en Erstatning til den simple Mand, den uformuende Arbejdsmand, end til den, der er i en højere Stilling. Denne har ofte maattet forlade en Stilling, hvoraf hans Fremtidslykke afhænger, og hvorfor den Lønning, han faaer i den militære Tjeneste, aldeles ikke kan kaldes nogen Erstatning. Hvad endelig selve den personlige Tjeneste angaar, vilde de Herrer dog vel ikke paa- staa, at den mere formuende Mandes Liv skulde være mindre værd end den mindre Formuendes. Det maa dog være Meningen; thi Andet er der

ikke, hvorom man kan tale, naar man siger, at Offeret er mindre for den formuende Klasse end for den uformuende. Jeg kan altsaa ikke paa nogen Maade forstaa, hvorpaa Ordføreren kan begrunde denne Sætning. Hvad indeholder nu, eller hvad synes den Fordring at indeholde, at Gjennemførelsen af denne Befæstningsplan skal være betinget af en Indkomstskat? Den indeholder virkelig en Insinuation imod den uformuende Klasse, nemlig den, at Fædrelandets Forsvar ikke ligger den saameget paa Sinde som de Andre, men at man, dersom man vil vinde dens Samtykke dertil, skal betale med Indrømmelser, hvad man frygter for ellers ikke at kunne faae. Dersom det ikke er Meningen, af hvilken Grund skal Stattespørgsmaalet da knyttes til Befæstningsloven? Dersom det ikke er Meningen, indser jeg aldeles ikke, at Flertallet kan have noget som helst Motiv til at knytte de to Spørgsmaal til hinanden, med mindre det skulde være det, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) saa aabent udtalte, som den ærede Conseilspræsident præciserede, og som jeg ikke kan tilbageholde, men som idelig og idelig trænger sig frem i mine Tanker, nemlig at det ligefrem er et Komediespil for at forhindre, at Loven kommer ud. (Winther: Det har jeg ikke sagt; det maa jeg frabejde mig!) Om Forladelse, det ærede Medlem brugte ikke det Udtryk, men han erklærede aldeles positivt, at han stemte for Flertallets Forslag, fordi han var sikker paa, at det ikke kom ud. Den ærede Rigsdagsmand har altsaa erklæret, at han stemmer for Flertallets Forslag, fordi han da er fuldstændig vis paa, at Intet bliver vedtaget, og den ærede Conseilspræsident har fuldstændig stadfæstet Rigtigheden af denne den ærede Rigsdagsmands Yttring. Jeg har heller ikke hørt, at noget eneste Menneke her i Salen, som i Fortrolighed har udtalt sig om Sagens Stilling, har havt den fjerneste Tvivl om, at vore Planer om i den nærmeste Fremtid at udrette Noget for Befæstningsvæsenet vilde strande, dersom den nævnte Betingelse knyttes dertil. (Modsigelse.) Ja, nu faae de Herrer at se. Jeg formener, at de Herrer vilde i saa Henseende handle mere aabent og usforbeholdt, naar de ligefrem indbragte det Vædringsforslag: Man skjønner ikke, at der for Diebløkket er nogen Anledning til at anvende Noget paa Befæstningsvæsenet. Naar man stiller en Betingelse, om hvilken man virkelig forud veed eller forud maa kunne vide — jeg maa i saa Henseende naturligvis begrænse mine Udtalelser til, hvad jeg eller Andre i saa Henseende have dømt — at hverken Regjeringen eller andre Meddeeltagere i den lovgivende Virksomhed ville gaa ind derpaa, er det at staa Loven ihjel. (Udbrydelse.) Ja, de ærede Herrer have nu hørt, at dette ikke er en Anskuelse, hvormed jeg staaer ene, men at den deles af adskillige Andre, og at den deles af Flertallets ærede Ven og Menings-